

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 249.

Solgte Session.

60de Mode.

Torsdagen den 13de Decbr. Kl. 1.

Thune. (forts.). Det er altsaa ikke alene en Rente, som Manden betaler mig for at bruge mine Penge i saa lang Tid, men han giver mig ogsaa en Betaling for den Risiko, jeg løber ved at betroë ham Pengene. Naar derfor den, der udsteder Buxlen, er en mindre solid Mand, er Mand, hvis Forhold jeg tvivler om, da maa han i Reglen betale høiere Discount; ansees han derimod for solid, betaler han en lavere Discount. Buxlen har ogsaa den Natur, at der ikke kan være nogen fast Rentefod for den; for Buxlen varierer Renten i Forhold til, om Pengene ere knappe eller oversflødige; den har, som jeg engang tidligere har yttret her i Salen, været saa lav, at den var noteret i Hamborg 1 pCt. om Aaret, og til en anden Tid har den været saa høj, at man har betalt 10 pCt. for gode Buxler; det er altsaa en aldeles variabel Rente, der betales for Buxler; men det er som sagt Buxlens Godhed, der meget bidrager til at afgjøre, hvorvidt den Paa-gjældende maa betale en høiere eller lavere Rente. Jeg troer, at denne Sag ikke kommer i den allerfjerneste Forbindelse med Rentefødens Frigivelse; thi Frigivelse er der kun Tale om, for saa vidt som der gives Sikkerhed i Grundeieendomme ved Prioriteter eller Rentebreve; men den Rente, der gives for Buxler, har ikke det Allermindste med den Sag at gjøre. Hvis

jeg skulde gjøre nogen Bemærkning betræffende det foreliggende Lovforslag, som jeg anseer for at være meget godt og hensigtsmæssigt, da en Mand efter dette vil kunne faae et realisabelt Betalingsmiddel for sine Varer, naar han sælger dem, paa 6 eller 12 Maaneders Credit, hvilket han tidligere ikke har kunnet faae, da var det den, at man maaskee inden dets anden Behandling kunde tage under Overveelse, hvorvidt det vil være rigtig, at udstede Buxler paa et Aar efter Sigt, som der er foreslaaet, da en saadan lang Sigt kunde bidrage til, at Folk holdt en Gjæld svævende i flere Aar paa det samme Papir, idet Vedkommende kunde sige: Jeg antager først Buxlen, naar den eller den Tid er forløben, men komme overeens med Trassenten om at antage den strax, naar visse Forudsætninger opfyldtes, og det ligger ikke i Buxlens Natur, at den skal begrunde et saadant svævende Gjældsforhold. Jeg mener derfor, at det muligvis kunde fortjene en nærmere Overveelse, hvorvidt det er rigtigt, at Buxler kunne udstedes paa et Aar efter Sigt. At Buxler kunne udstedes paa et Aar fra Dato, anseer jeg for at være i alle Handlendes Interesse, og det er, som Ordføreren har begrundet, en ligefrem Følge af Forholdene. Jeg skal blot til Slutning tillade mig at bemærke, at denne Udtalelse hovedsagelig er fremkommen for at berigtige en feilagtig Opfattelse af den sidste erede Tale.

Deergaard: Jeg vilde ansee det for meget heldigt, navnlig for Landbefolkningen og de Folk, som ikke sædvanlig befatte sig med